

PRILOGA ZA MLADINO

Leto IX.

8. novembra 1940.

Številka 11.

Marijino darüvanje

obhaja se 21. novembra.

Komaj tri leta staro jedino detece, Marijiko, sta stariša sv. Joakim i Ana v cerkev nesla i sta jo po božem navdihnjenji tam izročila dühovništvi i pobožnim vučiteljicam za vzgojo. Velika obojestranska žrtev. Za stariša, da sta se mogla ločiti od jedinoga deteta, šteroga njima je Bog v starosti poklono. Za dete pa, ar je v najbolje gingavoj dobi moglo zapüstiti dom, dragoga očo i ljubleno mater. Pa kak oni, tak ona, stariše tak kak dete, so dragevole te dar doprinesli Bogi, ar so ga ljubili. Lübezen išče vsikdar i vsepovsedi samo božo volo. Ki to spunjava, Lübi Boga. Ki to popolnoma spunjava, popolnoma Lübi Boga. Prosimo detece Marijiko, naj nas podpira, da spoznamo i verno spunimo božo volo vsikdar, v vsakšoj priliki i vsepovsedi. Lübezen se najbolje pokaže v trpljenji. Ne mislimo včasi na najvekše trpljenje. Mislimo na male odpovedi samo. Letošnje leto je mokro leto. Nezmerno dosta vode je spadnolo za zemlo. Ceste blatne, njive pod vodov, pivnice pune vode. Mirno to prinašamo? Se veselimo, ka nas Bog s tov šibov obiskavle? Sveti Augustin se je razjokao že zavolo toga, ka se je lepomi vremeni bole veselio kak slabomi. S tem je pokazao menšo Lübezen do Boga. Ne Lübezen, nego greh je, mrmrati na slabo vremen, na edno ali drügo nepriliko. Ce nas zadenejo še te najvekše nevole, ne trpi naša düša teliko, kak je trpela deteta Marijike, gda se je ločila od svojih starišov.

Hvalodavanje za kmetijske pridelke

Nekda je naš narod rad davao késno v jesen sv. meše slúžiti: „V zahvalo ali na hvalodavanje za poprijete dare.“ Stara slovenske pobožna navada je bila, da so se po spravlanji zadnjega jesenskoga pova i sada slúžile zahvalne pobožnosti. Pred 30—40 leti je bila to pri nas ešče v večih mestaj navada. Zdaj je nekak prišla iz navade.

Na Kranjskom so začeli staro pobožnost ponavlati i deloma túdi na Štajarskom. Kotrige „Kmečke zveze“ se zberejo prvo nedelo novembra v procesijo i v procesiji nesejo razne pridelke v eerkev, kde je dúhovnik blagoslovi. Vsi se pa lepo prle spovejo i pri svetoj meši skúpno pristopijo k sv. obhajili. Jako lepo navada, dobro bi bilo, če bi se ponovila túdi v Slovenskoj Krajini. Vsakovrstno zrnje i sadje se nese v cerkev i se Bogi da hvala za dobroto, ka je dao hrano svojemi lúdstvi i se ga prosi, naj i za novo leto ne odpove od njega svojega blagoslova. Sledeča pesem lepo izraža pomen te pobožnosti.

Ko je žito požeto, krompir izkopan,
ko je sadje obrano in mošt v sode (lagve) djan,
ko je pod streho že letina vsa, —
takrat se kmečko leto konča!

Vse leto kmet upal je in trepetal,
se mraza in toče in suše je bal,
vse leto je delal in prosil Boga,
naj delu njegovemu blagoslov da:
zdaj konec za letos
je dela, skrbi,
ko polne so kašče (grenari),
polne kleti.

Je prav in potrebno, in je lepo,
da kmetje z družino vsi v cerkev gredo,
se Bogu zahvalit za vse, kar je dal,
za varstvo prositi Ga še odsihmal:
saj kar kmet pridelal
in vse kar ima,
prejel je iz roke
dobrotne — Boga!

Posebno mladina, naš up in naš cvet,
naj daje v hvaležnosti drugim lep zgled;
povsod vsaj v bodoče, če niso dozdam,
zahvalno nedeljo praznujejo (svetijo) naj:
naj praznik (svetek) vse kmečke
mladine bo to —
in zemlje plodove
naj v cerkev nesó!

Zgledi, ki vlečejo

Francišškanski vučenjak Duns Skotus je ednok šo mimo kmeta, ki je orao, pa zednim strašno preklinjao. Brat ga opomene s pripombov, da si s tem samo škodi i da ne bo božega blagoslova. Možak pa je eden bio tistih, ki živejo v zmoti, da se to, ka je človeki namenjeno, nad njim tūdi spuni. Odgovoro je: „Če je Bog določo, da bom pogūbleni, mi nikaj ne pomaga, ne molitev ne dobra dela; če je pa skleno, da pridem v nebesa, bom prišeo gori. četūdi kunem.“ — Nato dūhovnik: „Zdaj mi pa zaistino nede v glavo, kak to, da orjete. Če je Bog skleno, da bo njiva bogato obrodila, bote meli dobro žetev, če orjete ali ne, če sejate ali ne. Če pa je v božem sklepi, da ne bote nikaj pridelali, je pa ves vaš trūd zaman.“ — Zdaj ga zavrne kmet: „Brez oranja i brez setve nikaj ne dobim.“ Kda ga nato dūhovnik opomene, da je s tem postavo svojo prejšnjo trditev na glavo, se njemi je posvetilo. Oči so se njemi odprle i spoznao je, kak naopačno je prle sklepaο.

* * *

Neki polski knez, materialist i brezverec, je ravno spisao vekše delo proti nemrtelnosti dūše. Prle kak je dao knigo v tisk, njemi pride v gredaj proti siromaška ženska, ki je bila vsa objokana. Povedala je, da njoj je mož vmro i da sama še telko nema, da bi mogla oskrbeti bar edno sveto mešo za njegov pokoj. Prosila je kneza, naj bi njoj pomagao. Neverni knez se ne šteo dati motiti po siromaškoj ženski, pa je segno v žep i njoj dao telko, kelko je bilo potrebno. Ženska je šla včasi k dūhovniki i naročila sveto mešo za pokojnoga moža.

Kda je tretji den nato knez pregledjūvao svoj rokopis i še kaj popravlao, čūti naednok poleg sebe lehek šūm. Obrne se i vidi moža, ki je oblečeni tak, kak kmetje iz okolice. Zgrabijo ga čemerje i ne ve, ka bi včino. Hitro stane, pa moža že ne bilo več. Knez pozove slūžabništvo i preiskavle, što je dovalo tomi tūjemi človeki priti v njegove prostore? Za nje je bilo pitanje nerazumlivo, ar so znali, da nišče ne silo k knezi i nišče ne proso dovolenja. Knez je mučao i si ne znao vganke razvozlati.

Drūgi večer se je istočasno ponovo isti prizor. Mož, ki ga je vido v svojoj bližini, pa znova ne spregučao. Knez se razsrdi i šče tūjinca zgrabiti, da bi ga porino vō. Ali že je odišeο, a knez sam ne znao, kak. Strogo preiskavanje tūdi zdaj ne melo nikšega uspeha. Nišče ne znao pojasniti, kak i ka.

Naslednji den je bio knez bole pazliv i je skleno, da šče napraviti red v hiži. V istini je sledila ista prikazen. Zdaj je pa neznanec spregučao, prle kak ga je knez kaj pitao. Pravo je: „Knez, zahvalūjem se ti. Jaz sem mož tiste žene, ki te je

pred par dnevami prosila milošćine, da bi oskrbela sveto mešo za mir mojoj duši. Prošnjo si posluhno. Tvoje dobro delo je bilo Bogi po volji. Dovolo mi je, da se ti zahvalim i te prepričam, da je šće drugo življenje i da je duša nemrtelna. Na tebi je, da porabiš to božo milost." Po teh rečah je kmetič premino.

Kneza je to jako pretreslo. Trepetajoč pozove vküp služabništvo i ves genjeni pripovedava, ka se njemi je pripetilo. Sledkar je vse to natenko opisao tñdi raznim odličnim možom i to potrdio s svojim svedočanstvom. Od istinitosti so bili še bole prepričani, kda je knez svoj rokopis proti nemrtelnosti duše vrgeo v ogenj i postao znova veren katoličan.

* * *

V Dunajskom novom mestu je bio ljudski misijon. Eden izmed patrov, ki so misijon vodili, je bio naprošeni, naj bi prišeo tñdi v ondotno bolnico, da bi dao betežnikom priliko za sveto spoved. Pater pride i obišće vse bolniške sobe i dvorane. Povsedi je betežnike prijazno nagovoro z oblubov: „Vũtro popoldnevi pridem znova; pripravite se za misijonsko spoved.“ Drugi den se je resan dosta betežnikov spovedalo. V jednoj izmed bolniških dvoran je bio brezvesten brbraš, ki je s svojim grdim jezikom šteo vse osmešiti i je dosegno, da so se skoro vsi dali strahũvati. Samo malo se jih je spovedalo. Pater pripovedavle:

„Kda sam jih še nekaj spovedao, stopim k posteli mladoga moža, šteromi se je smrt oćividno približavala. Prijazno ga povabim, naj tñdi on napravi račun z Bogom; pripravljeni sam njemi pomagati. V tom hipi siromak stane, pa me pošikne od sebe z glasnov kletvicov: „Naj te vrag zeme!“ Mirno, a odločno sam njemi pravo: „Priateo, jaz ti samo dobro šćem; ne pa, da bi morao biti poleg, će bo Tebe vrag zeo.“ Ne da bi se razburjao, sam si seo k bližanjemi betežniki. Stolec je bio med obema postelama. Še v tom časi, kda se je te betežnik obtožavao svojih grehov, — se oglasi obvũpen krik, s strašnov bogokletvijov! Prejšnji sirovež je zdehno z zdignjenov pesnicov proti nebi.

Kda sam vse spovedao, ki so se priglasili, sam šo v druge dvorane, ne da bi kaj spegovoro. Drugi den pošle prednica po mene, ar se je oglasilo še 40 možkov z dvorane, v šteroj je prejšnji den bogokletnež vmro. Med spovedanci je bio tñdi zasmehovalec, ki je prle druge odvrćaao od spovedi. Pravili so: „Tak kak brezbožnež pa nešćemo vmirati.“

Sedemnajseti novomešnik

Slovenske Krajine

Z velikim veseljem je sprejela Melinčka ves novico, da ma pali novomešnika, misijonara, Ozmec Ignacija. Častiti g. Ozmec Nacek je sin dobrih krščanskih starišov. Rodio se je 29. februara l. 1911. na Melincih, gde je tudi dovršo osnovno šolo. Iz Martinišča je hodo v prvi razred realne gimnazije v Soboti leta 1924.—25. Bio je med tistimi misijonarčki, štere je poslao č. g. Ragoha Jožef v Italijo leta 1925. Nižjo gimnazijo je zvršo

*Novomešnik: misijonar Ozmec Ignac iz Melinec.
Prvo svojo sv. mešo je darüvao sept. 22.
v San Salvadori v Jüžnoj Ameriki.*

v Foglizzo—Torino-i v Italiji v letih 1925.—29; novcijat ino višjo gimnazijo pa na Radni v letih 1929—32. Po vojaškoj službi je delao assistenco v Zagrebi eno leto. Leta 1934. v jeseni je odišeo v Kubo pri Severnoj Ameriki i delüvao tü dve leti. Leta 1936. je šo v bogoslovje iz Kube v San Salvador, gde je po končanih bogoslovskih študijah bio posvečen v mešnika 21. septembra 1940. To leto 22. septembra je prikazao v San Salvadori Vsegamogočnomi svojo prvo sveto mešo. Po prvój sv. meši je odišo nazaj na svoje misijonsko delo v Kubo.

Svojimi rojaki Melinčarje želejo obilno blagoslova, da bi sprebrno dosta nevernikov i rešo nešteto duš večnoga pogübenja. Novomešnik je duhovni sin sv. Ivana Boska, salezijanec.

Dobromi Bogi se v poniznoj gorečnosti zahvalimo, ka je našo malo Slovensko Krajino obdaro letos s sedemnajsetimi novomešniki. Velike škofije toga ne so zmogle, ka je zmogo naš siromaški mali kraj. Bodimo dobromi Bogi za te veliki dar s tem zahvalni, da bomo svoje duhovnike poštvjali, za nje molili, je bogali i se dali od njih voditi. Nadale s tem, da bomo svojo deco v pravom kršćanskom duhi odgajali, da si dober Bog z med njih ali z med njihovoga odvetka odebere namestnike. Vekše časti družina ne more dosegnoti.

Hrvatski liturģični kongres

V dnevih od 24. do 27. oktobra se je vršo v Zagrebi, središči katolicizma pri Hrvatih, IV. liturģični kongres za kraljevino Jugoslavijo. Kongres se je vršo pod pokroviteljstvom nadškofa dr. A. Stepinca. Vdeležilo se ga je poleg vnoge duhovščine i redov tüdi dosta lüdstva.

Kongres se je začno 24. večer z oktoberskov pobožnostjov v zagrebškoj katedrali. Sledio je „Veni Sanete“ i nagovor nadškofa dr. A. Stepinca. V svojem govori je prevzvišeni povdarjao potrebo sijaja pri službi božoj. Za Boga je najmre nikaj ne preveč. Boža služba privlačüje človeča srca i istinske so reči nekoga prelata, ki pravi, da je ona napravila več spreobrnjenj, kak vnoge reči.

Nato je predsednik Liturģijskoga odbora dr. Franjo Šeper, pozdravo prisotne, v prvoj vrsti navzoče škofo. Zatem je govorio O. dr. Hijacint Bošković: „Večno duhovništvo Kristušovo.“ Ob pol devetoj vöri se je v frančiškanskoj cerkvi spevao Kompletorij.

V petek 25. je bila v cerkvi Smilenih sester recitirana sv. meša. Ob 9. vöri se je v Frančiškanskoj dvorani kongres nadalüvao. Vršila so se sledeča predavanja: Prezv. dr. Smiljan Čekada: „Duhovništvo po svestvi sv. mešniškoga posvećenja.“ Dr. Janko Penić: „Duhovniška pozvanja.“ Dr. Ivo Delalle: „Zamiseo duhovništva v kršćanskoj umetnosti.“ Popoldnevi ob 6. vöri znova v Frančiškanskoj dvorani predavanja: Prof. D. Žanko: „Naše duhovno življenje v edinstvi s Kristušovim duhovništvom.“ O. Stjepan Poglajen: „Laično duhovništvo.“ Nato se je v frančiškanskoj cerkvi spevao Kompletorij.

V soboto 26. oktobra je bila v cerkvi Družbe Jezušove recitirana sv. meša. Sledila so sledeča predavanja v frančiškanskoj dvorani: Prezv. dr. Miho Pušić: „Smernice sv. Stolice v liturģičnom gibanji“. Prof. dr. Matija Markov: „Homilija v službi liturģije.“ O. Leonard Bajić: „Brevir — molitev sv. Cerkve.“ Popoldnevi ob pol petih so bile v frančiškanskoj cerkvi

slovesne večernice Kristuša Krala. Po večernicaj pa sledeća predavanja v frančiškanskoj dvorani: Prof. Jurica Vitković: „Sodelovanje žene v Kristušovom duhovništvu.“ Prof. Zlatko Tanodi: „Naše življenje v edinstvi z duhovnikom po sv. meši i misali.“ Dragotin Kukulj: „Vpliv liturgije na duhovno obnovo naroda.“ Za konec se je speval Kompletorij v frančiškanskoj cerkvi.

V nedelo 27. oktobra je bila ob 7. vōri recitirana meša v frančiškanskoj cerkvi, ob 9. vōri pa pontifikalna meša v stolnici. Ob 11. vōri je bio v frančiškanskoj dvorani zaključek kongresa. Zaključni govor je držao pokroviteo stalnoga liturgijskoga odbora hvarski škof prevzv. g. Msgr. Miho Pušić. Popoldne ob 4. vōri je bila v velikoj dvorani zagreškoga zbora slovesna akademija. Začnola se je z himnov Kristuši Krali. Vrstile so se pevske točke. Govoro je prof. Peter Grgec: „Duhovnik v zgodovini hrvatskoga naroda“.

Obhajilne patene v vsako cerkev

Ka je to obhajilna patena? To je en pozlaćeni tanjerek, šteroga drži ministrant pred vernika, ki se prečiščava. Včas i verniki eden do drugoga davajo te tanjerek pri sv. obhajili.

Verjemo, da je pod vsakov drobtinico svete hoštije celi živ Jezuš Kristuš nazoći. Nesme se zato niedna drobtinica napraviti. Zato pobira, kak vidite, pri vsakoj svetoj meši mešnik skrbljivo drobtinice, i je spravla v kelih, da se ne bi niedna pogübila. Če si vernik deva pri prečiščavanji pred vūsta prt ali knigo, že nekaj napravi za čuvanje božega tela, da se ne zapravi. Ali malih drobtinica teliko odpada, da se to niti v pamet ne vzeme, te zato dostakrat spokaplejo doli, posebno če so hoštije pred posvećenjom ne dobro ščišćene, skoz sito presejane. To se najbolje vidi na obhajilnoj pateni, kde se vsaki prašek i odlomek od sv. hoštije lepo da viditi i od tū v kelih spraviti. Zato pa iz lūbezni do Jezuša kŭpите verniki, kde nemate, obhajilne patene v vsako cerkev. Ve edna košta samo okoli 250 Din. — Iz lūbezni do Jezušovoga sv. Tela vćinite to.

Vsi cerkovniki pa, ki devate hoštije za posvetitev na oltar, poskrbite si edno sito i skoz toga sita presejajte hoštije. Dobro je zgrožajte, robe šćistite i tak popolnoma šćišćene vložite na oltar za posvetitev. Duhovnik predosta časa zamŭdi, kda zavolo nemarnosti cerkovnika more odpadnjene drtinje z kelihava spravlati. Cerkovnikova služba je sveta služba, zato naj jo sveto opravla z lūbezni do Jezuša, komi slŭži, komi vužiga posvet, komi pripravla obleko i hranu.

Pismo novomešnika misijonara

Cigan Ivana iz Indije, v šterom poroču, da je na dan Kristuša Krala sprejel mešniško posvečenje

J. M. J.

Shillong, 17. septembra 1940.

Predragi starši!

Hvaljen Jezus! Bog daj da bi Vas ta pozdrav našel vse žive in zdrave, ki ste pri hiši. Upam, da primete to pismo v pravem času, ki Vam prinese jako veselo novico. Te dne so predstojniki določili kdaj se bodo vršila mašniško posvečenje. In jaz Vam tukaj objavim, da bom posvečen gotovo 27. okt. na praznik Kristusa Kralja. To bo najsrečnejši dan za mene, ker dobim od Boga največjo čast in oblast nad dušami in oblast proti peklnskim silam. Povejte mi, dragi starši, kdo ima oblast odpirati nebesa človeku, vsem ljudem in zapirati pekel, če ne samo duhovnik? To oblast bom jaz dobil na sam praznik Kristuša Kralja. Večje oblasti na svetu ni kot je duhovnikova oblast v tem oziru. Toda med duhovniki so višje ali menjše stopnje: prvi duhovnik je sam sv. oče, za njim so kardinali in škofi in vsi drugi duhovniki, ki pri sv. daritvi imajo vsi enako oblast, namreč da po njih besedah pri maši kruh in vino postaneta najsvetejše Telo in Kri Jezusa Kristusa in pri sv. spovedi imajo oblast odvezati grehe, četudi so jako veliki. To je največja sreča zame.

Kaj pa vi? Tudi vi, dragi starši morate biti najsrečnejši v tem dnevu, ker ste darovali Bogu tako dragocen sad, darovali ste svojega sina Bogu in Cerkvi. Ta Vaš sin ni več navaden človek na svetu, on je od zdaj naprej duhovnik Kristusov, drugi Kristus in še apostol te obširne Indije, kjer je še tako malo kristjanov, večinoma pa še vsi pogani, ki še tavajo in blodijo v temi. Na ta dan bo Bog gotovo veliko milosti rosil na Vas, dragi oče in mati, in na vso Vašo družino in rodbina. Zato Vas pa prosim, bodite pripravljene na božjo milost, ki bo prišla na Vas. Božje milost in božji blagoslov gotovo dobite, če boste vsi v božji milosti, ker Bog da druge milosti in blagoslove samo tistim, ki nimajo velikih grehov na duši. Zato pa Vas vabim vse, če nimate veliko težav, spovejte se vseh Vaših grehov in Vas bo Bog na posebne načine blagoslovil. Združite se na tisti dan vsi z menoj v cerkvi in doma v molitvi. Jaz sem jako zdrav in vesel. Vsem najlepše pozdrave in veliko milosti in blagoslova od moje prve sv. maše. Vsak dan se Vas bom spominjal v sv. maši, ki jo bom daroval Vsemogočnemu.

Pozdrave tudi bratom, sestram, Pišteku in Pepiki, strini, rodbini in sosedom. Vsem to naznanite. — Drugo Vam bom poslal pozneje, kot n. pr. slike in podobice. — Zbogom!

Vaš sin

Ivan.

CERKVENI-GLAS!

J. KONTEP

Vatikan. Sv. oča je 19. oktobra govoro po radiji ameriškim katoličanom. Ameriške radio postaje so govor sv. oče stavile v svoj program i tak olejšale tamošnjim katoličanom, da so mogli poslušati glas Kristušovoga namestnika na zemli. Sv. oča je govoro od požrtvovalnosti ameriških misijonarov i misijonark. Pohvalo je ameriške katoličane, ki davlejo obilno penezno pomoč za misijone. Na konci je pozvao vernike, naj tudi v bodoče podpirajo misijone. Bog jim bo to dobro delo dvakratno povrno s svojov milostjov. — 20. oktobra je sv. oča sprijao novoga poslanika Portugalske pri sv. stolici prof. dr. Antona Faria Carneiro Sacheco. Sv. oča je v svojem govori, ki ga je meo pri toj priliki, omeno velike težkoče, ki je ma celi svet zavolo bojne. — Zavolo posebno težkih bojnih prilik je sv. oča dovollo, da se sme za večni posvet rabiti, če nega olčnoga olja, tudi včelinji vosek ali šterokoli rastlinsko olje. V skrajnoj sili je dovoljeni tudi električni posvet. — Ob priliki sprejema mladih zakonskih parov je sv. oča govoro od milosti, štero mož i žena dobita v svestvi zakona.

Rim. V rimskom predmestji v Borgati di Portonaccio so odprli novo župnijo, ki ma 2000 siromaških prebivalcov delavcov. Za ustanovitev župnije so se trüdile č. sestre „Pie operarie Concezioniste“ i gospe iz društva sv. Vincencija. S svojov požrtvovalnostjov i karitativnim delom so siromaškim delavcom pripomogle do kapele i duhovnika.

Italija. V Vincenzi je bio za duhovnike te škofije obdržani pastoralni tečaj, šteroga se je vdeležilo 300 duhovnikov. V predavanjih je bio objašnjeni krščanski navuk v zvezi z zablodami denešnjega časa i z duhovniškov službov, posebno v spovednici. Posebno so bila zanimiva predavanja, v šterih so razpravljali, kak vpliva preprečitev porodov na dušo i telo i kak se trbe proti tomi boriti v spovednici. Predavali so najizvrstnejši teologi i zdravniki. — V Italiji sta bile posvečeni dve novivi cerkvi. Edna je v Palermi i je posvečena sv. Olivi. Druga, ki je posvečena sv. Viljemi, je v Grosseti. Za to je največ darüvao pokojni papa Pij XI.

Bolgarija. Po petih letih pripravlanja se je vršila prva razstava krščanske umetnosti. Nameščena je bila v državnoj

umetniškoj galeriji. Razstavljene so bile slike od 13. stoletja do dnes. Na toj razstavi se je lepo videl razvoj cerkvene umetnosti v teki poedinih stoletij.

Švica. V časi zdajšnje bojne je dosta inteligentov, ki so obsojeni na zapor ali pa so internirani. Osrednja vlada je določila 10.000 frankov, ki se naj porabijo za nje. Za to vsoto se bodo nabavile znanstvene knjige i priročniki za včenje tujih jezikov i se bodo razdelile tem inteligentom.

Španija. Nemški katoličani so za oropane španske cerkve nabrali i darovali: 3.170 mešnih plaščov za ostalimi potrebščinami, 623 plaščov za večernice, 227 ogrinjal, 48 pal, 2.661 prtičkov za na kelih, 1.024 mešnih dugih belih robač, 685 oltarnih prtov, 308 kelihov, 51 monstranc, 110 posod za sv. olje, 150 križov, 549 mešnih knjig, 159 mešnih knjig za črno mešo i 791 posvečnjekov.

V Siriji v Libanonu, ki je znani po drevi cedri, so poleg starodavnoga armenskoga samostana armenski katoličani zgradili kapelo na čast Marijinomi Vnebovzetiji. Kapelo je blagoslovo armenski patrijarh Gregor Peter. V svojem govoru se je spominjal sv. oče i njegovoga dela za mir sveta.

V Združenih državah Amerike je vmrla gledališka ple-salka ga. Mary Anderson de Navarro. V svojoj oporoki je določila, da njeno veliko posestvo dobijo tamošnje č. sestre, pe-neze škof v Birminghamu za cerkvene potrebe i dobre namene. Veliki penezni dar je dala tudi domi duhovnih vaj v Dublinu i svojoj polsestri, ki žive v nekom ameriškom samostanu.

Misijska nedela. Obhajala se je 3. nedelo oktobra. 20. oktobra. V „Oglasniki Lavantinske Škofije“ so prevzvišeni knezoškof z vsov gorečnostjov naložili duhovnikom, naj vernike pozovejo, da pristopijo k Družbi za širjenje vere, naj se en teden prle zatajijo, šparajo i darujejo v namene misijonov. Lani se je zbralo 60.658.121 lir po celom sveti. Že v samih misijonskih pokrajinaj so po desetihaj včlanjeni novo povrnjenci v Družbo za širjenje vere i so lani že nabrali trimilijone dinarov sami. V 286 misijonskih pokrajinaj je že vpelana Družba za širjenje vere. Naša škofije je lani nabrala 99.359 Din., največ odtistimao, kak družba obstoji i sploh, kak se je začelo za misijone nabirati. Prevzvišeni v svojoj okrožnici lepo povdarjajo, da misijonstvo ma nadnaravni namen, da se mora vsaki krščeni pobrigati z molitvami, s sprejemom sv. obhajila, z darovitnostjov za misijone za širjenje vere Jezušove.

Do graditev cerkve sv. Jožeta v Ljubljani. Kn. šk. ordinariat prosi vernike, naj po svojih močeh darujejo za zgraditev novoga marmornatoga glavnoga oltara v skupnom slovenskom narodnom svetišči sv. Jožeta v Ljubljani, zato, da mogočni nebeski zaščitnik obvarje našo domovino bojnih grozot i drugih družabnih viherov. — Uredništvo Marijinoga Lista sprejema tudi te dare i je pošle v Ljubljano na določeno mesto.